

1880-04-19

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Ferdinand Meldahl

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Brevet findes både i original på Rigsarkivet og i Albertinas kopibog på Thorvaldsens Museum. De manglende dele af teksten i det originale brev kan således læses i kopien.

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Rigsarkivet.

Emneord:

Kunst i det offentlige rum,
Mæcenvirksomhed, Legatet
"Albertina"

DOKUMENTINDHOLD

Carl Jacobsen kommer med betragtninger over legatet "Albertina"s rolle, og han giver samtidig en opsang til Københavns kommune og til dansk kunst.

TRANSSKRIFTION

Ny Carlsberg

19-4-80

Kjære Hr Etatsraad Meldahl

Da jeg ikke erindrer Philoktet kan jeg ikke nu udtale mig om Betimeligheden af dens Anskaffelse istf. Ajaxgruppen men jeg er nysgerrig efter at see den og skal skynde mig at lære den at kjende.

Derimod kan jeg ikke undlade i al Almindelighed at udtale mig om Ønskeligheden af et dansk Arbeides Anskaffelse allerede nu.

Jeg veed nemlig meget vel at vore Kunstnere have betragtet det som en Selvfølge at Albertina skulde tage et særligt Hensyn til den danske Kunst - Noget som de næsten kunde have Krav paa! og det er naturligt at De, som saa at sige er deres Formand, bør lade deres Mening komme til Orde i vor Bestyrelse.

Men netop fordi der - det mærker jeg ved alle Leiligheder - er et vist "Pres" en vis Utaalmodighed i den danske Kunstner - mikrokosmos for at see Albertina i dens Tjeneste mener jeg at det just vil være Nødvendigt at borttage al Illusion og tøve saameget længere med et dansk Arbeides Anskaffelse.

Da jeg begyndte med at foreslaa "l'éducation maternelle" indventes der at det ikke var betydeligt nok som en første Anskaffelse, men det udtaltes eenstemmigt at der kunde være særlig Grund til at vælge det for næste Aar; en Indvending af en anden Natur, som jeg ganske maatte billige gjordes gjældende med Mercié's "Gloria victis" som dog ogsaa tænktes optaget i en nær Fremtid.

Da imidlertid de store Grupper bleve foreslaaede som N 3 saa vilde jeg ikke atter bringe de nævnte fremmede Kunstnere paa Bane i det den Tanke at bringe et eller flere større Værker frem jo ogsaa var meget tiltalende.

Skulde vi imidlertid vige bort fra den nu valgte Plan, da forekommer det mig at navnlig de to nævnte Værker have et særligt Krav paa Gjenoptagelse.

Tillige maa jeg contra Philoktet bemærke at Kr 5000 = c 7000 fr er en høi

Priis.

Men der er en anden Betragtning som jeg troer De vil give mig Ret i.

Meningen med Albertina er jo netop ikke at udføre det som

ligger nærmest fra Tanken - danske Kunstneres Arbeider.

Jeg mener just at man skal lade de Krav som ere mest iøinefaldende staae hen.

Derved vækkes snarere Opmærksomhed og Pligtfølelse til at tilfredsstille disse Krav.

Selv den mest kunstelskende Borger kan ikke forlange at Stat eller Commune skal anskaffe Antiker eller udenlandske Arbeider til de offentlige Pladser - derfor træder Albertina til!

Men selv en ikke særlig kunstelskende Borger kan fordre at Stat og Stad efter Evne understøtter de aandelige Magter.

Den Pligt skal Albertina formentlig ikke tage paa sig eller paa nogen Maade gjøre mindre følelig.

II

Saalænge Staten og Communen, som dog ere de beskikkede Værger for dansk Kunst holde sig i den Grad tilbage som nu er Tilfældet, mener jeg at Albertina gjør ret i at følge dette Exempel.

Jeg tror at navnlig Communen snarest vilde skamme sig saameget, naar der sees det ene Aar efter det andet at antike og franske Arbeider fylder dens Haver, at den dog vilde finde at det er for galt at den - som gjerne vil gaae for at være frisindet - næppe rører en Haand for vor egen Kunst.

Endnu en Betragtning til Slut, den gjælder dog ikke Bissen og de Gamle men de yngre Kunstnere - at Albertina kjøber franske Værker vil dog muligviis være en

stimulus for dem, hvortil de kan trænge; thi saa ubegavede troer jeg ikke at hele Legionen er at den slet intet godt skulde kunne frembringe. Jeg troer meget mere at det er Energien der mangler og den vækkes om ikke med Kappelyst saa med Misundelse!

De vil kjære Hr. Etatsraad, af disse Betragtninger see at det ikke er Ligeegyldighed imod vor Kunst eller Mangel paa Patriotisme der leder mig.

Ny Carl. lens 18
19-4-80.

Kjære de Estim. Meddel.

Da jeg ikke vinder Philoktet kan
jeg ikke nu sætte mig en Betænkning
af den skæffelse ist. Hærgen
men jeg er usikker efter at se den og
skal skynde mig at løse den et kjende.
Dermed kan jeg ikke undlade at
samlingsbetale et udsale mig om Guds
Lyst og et dansk Skoles An-
skaffelse allerede nu.

Jeg ved nemlig meget vel at vore
Kunstere have betragtet det som en
Selskabs og Albertine skulde tjene
et særligt Hænge til den danske
Kunst - Skjædet som de næsten kunde
have været god! - og det er næsten
Ligt at De, som saa Skjædet er den
Person, der lade den danske Skole
kunne til Oude og via Dødsbetale.

Man sætter først de - det marker jeg
 ved alle Leiligheder - er et vist "Pres"
 en vis Utaalmodighed i de danske
 Kvantaler - indretningen for et see
 Allevæsen i dens Tjeneste ^{ved} ^{og} ^{ved} ^{ved}
 jeg at det just vil mere ^{ved} ^{og} ^{ved} ^{ved}
 at bestikke et Allevæsen ift. ^{ved} ^{og} ^{ved} ^{ved}
 manøvre længere end et dansk
 Allevæsen.

Da jeg begynder med at foreslå
 L'education materielle indretningen der
 at det ikke var betydeligt nok som
 en første Allevæsen, som det - Stat.
 ter, konstant at der har været
 særlig Grund til at vælge det
 for næste Aar, en Indledning af
 en anden Natur, som jeg først er alle

lilly, sjunde, sjaldende in) Marie's
 "Gloria victis" som i jag har skrivit
 om i min Poesi.

Ja de ständigt de stora Gruppen blott
 försäkra som att i sin vilja jag vilja
 alla liksom de namnliga frende kända
 till mig som Dase, det de Parken
 liksom ett alla fler stora Världen
 från jag jag var mycket tilltala de

Skulle vi i sin ständigt mig lutt
 för de en mycket Plan, de frende
 det mig ett namnlig de de namnlig
 Världen have ett namnlig från jag
 Sjensstypen.

Tilly, men jag i sin Philosofien
 temerligt att de 5000 = 7000 fr en
 en till Paris.

Men de en en andra Retorsion som
 jag tror de vil jag mig det i.

Meningen som Alberten en jag
 utom i sin sin det som

Gjætt saarant fra Parten - deuske
Kunsten, Arbeiden.

Jeg mener just at en skal lade
de Herre som ene saarant i sine felder
stene hem.

Jeg vil heller saare Opmaalende
og Plegt-fjeldene til et tilfredsstillende
dine Herre

Selv om saarant kunstatende Herre
kan ikke forlange at Stet eller Coven
skal anstiffe de Herre eller udenlandske
Arbeiden til de offentlige Pladser
- derfor traade Albertine til!

Men selv om ikke saarant kunstatende
Herre kan finde at Stet og Stet
efter sine indanstillet de saarant
Majten.

Jeg Plegt skal Albertine fremt
by ikke sig for sig eller som sig
Mande jone mindre fjeldig.

II.

Sældege Stater y Coanunen, som dog
 ere de beredte Væger for dand
 Kunst vilde sig i de Gud talde
 som en er Tilfaldet, som jeg et
 Alleten jeg vil i et filg dette
 Exempel.

Jeg tror et uendly Coanunen
 mest vilde skæne sig ^{men}, naar den
 ser det ene den efter det andet
 et antile y frænde delender
 fylder den Haven, et de dog vilde
 finde et det er forjalt et de
 som gerne vil gøre for et vane til-
 rindat - søge siren - Mand for en
 egen Kunst.

Enden a Optrætning, et Stet,
 de sjælden dog vilde Nive y de
 gamle en de yngre Kunstere -
 et Albertine Njiber frænde
 Nærke vil de, uendlyg mere en

19
Strandur þu dan, hvort þu þar
trangi; þu þu skýrðu þu þu þu
i þu þu þu þu þu þu þu þu
stet innt þu þu þu þu þu þu
þu þu. Þu þu þu þu þu þu
er þu þu þu þu þu þu þu
er þu þu þu þu þu þu þu
er þu þu þu þu þu þu þu
er þu þu þu þu þu þu þu

Þu er þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu

Þu er þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu

Þu er þu þu þu
Þu er þu þu þu
C. Jacobsen.

Carl Jakobsen

Min venlige hilsen til Mig Carl berg
 den 17. April 1891
 med alle de bedste hilsener til
 Kjer de Estonske Helde.

Da jeg ikke er i den Pligtkretten her
 og ikke kan deltage i den Optrædelse
 af den skuffelse, istynde, og som
 jeg er i en vis forstand et ved den
 skel skuffelse, som det her den et hende.
 Derimod kan jeg ikke se Hede i et
 skuffelse og i selve mig i den
 Ligheden af et dansk Skole. An-
 skuffelse allerede nu et fjerde.

Jeg ved rigtig godt vel et mine
 Kunstere have betragtet det som et
 selvfølgelig et skuffelse skulle jeg
 et særligt Kæmpe til den danske
 Kunst og Kæmpe som de næsten hvide
 have Kæmpe og det er det
 Ligt et De som saa et Kæmpe i den
 Forand, som lade den skuffelse
 Kæmpe til Ode i den Bestyrelse.

Men set sig færdi der - at handle sig
med alle Leiligheder - er et vist "Pres"
en vis "Wholesale" i den danske
Kunstner - virksomhed for et saa
Allertone i den Tjærende sære
fy et det just vil være nødvendigt
at borte sig af Illusion i sine
mangejæt længere end et dansk
Arbejder Arbejdsløse.

De fy sigge med et freestående
C'education materielle i den Tjærende
at det ikke var tilgodekjøbt nok som
en første Arbejdsløse, som det - det
der konstansjæt et der sære, som
sære Grund til et sære det
for sære sære, som sære sære af
en anden sære, som fy sære sære

lille sigge sigge i den sære
Gloria sære som sære sære sære
i en sære sære.

Ja sære sære de sære Gruppen sære
sære sære som sære sære sære sære
alle sære de sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære

Skaarde i sære sære sære sære
for den sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære

Tilly sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære

Men de er en anden sære sære sære
fy sære sære sære sære sære sære sære

Men sære sære sære sære sære sære sære
sære sære sære sære sære sære sære sære

de
de lae ~~Staten~~ y Communen, som jeg
ere de beskillede. Verger for dansk
Kunst holde sig i de Guds tilbage
som en viljeldet, naar jeg et
Albertine gja' ud i et folje dette
Eksempel.

Jeg tror et saavel; Communen
saarst vilde skamme sig, naar de
seer det ene eller det andet
et antale y franske Arbeider
fylder den Haven, at de sig vilde
finde et det er forjult et de
som sjere vil gaa for et vare hin-
sindet - røppe røer o' Haard for en
eye Kunst.

Enden o' Optrætning, til Slut,
de gjælde dog alle Mine y de
gamle nu de nye Kunstere -
et Albertine kjøber franske
Verker vil de, saavel som mere en

stimulus for det, som
trængte; thi saa vidende trængte jeg
til et hele Løp, men er at den
slet intet godt skulde kunne frem-
bringe. Jeg trængte meget mere et det
er Brevjætte den næste og den valler
en ikke med Kappelyst saa ved alle
indtil!

Jeg vil kjære de Etaterne, og disse
Mettænderne og et det ikke er
Liggyldigt) ind i den Kunst eller
Mangel for Peterstræde den leder
mig.

Ved Likheden kunne vi vel til
at drøfte disse Ting mundtlig.

Med venlyg Hilsen
Deres hengivne
C. Jacobsen.

Privet Brevskrift.

Etatsraad N. N. Hansen har
ansødet mig om ikke at
holde noget Albertsraad,
paa Tirsdag.

Jeg giver heri sin fælles
Ven, skjønt lidt usjæm.

Som De erindrer er Stiber

••••• Hver Punctum tid er

Hansen regjer den

31^e Decbr. - jeg mener

at vi heller maatte

regjer til 19 Novbr som

er Lovgættens Aarsdag.

Da der nu skal være

Tale om nyt Valg eller

Spændelse, vilde jeg si

frinde jeg i i Skick
i denne Sag og bed
mig en kort Tante
med Dem.

Men jeg ved Deres Tids
er optaget og kortvar,
for ikke et ubiligt Dem
mere end nødvendigt bede
jeg Dem selv angive for

Kort den eller de
jog vilde komme
end til Uleilighed

Deres hengiven
Carl Jacobsen